

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1210

гр. Варна , 20.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесети септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело №
20203100900926 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК.

Постъпила е молба №13234/05.07.2021г. от „Първа инвестиционна банка“ АД, уточнена с молба №153321/30.07.2021г., за допълване на постановеното по делото Решение №202/28.06.2021г. в частта за разноските, чрез присъждане на сумата от 20337.45 лева съобразно списък по чл.80 от ГПК, представен в о.с.з. на 28.05.2021г. и актуален списък, представен с молба от 30.07.2021г.

В предоставения от съда срок е постъпил отговор от ответницата Д. Й. АР., в които възразява срещу присъждане на допълнително заплатената от ищеца сума за държавна такса, с твърдения, че допълнително представения списък по чл.80 от ГПК е просрочен, както и че сумата е заплатена от трето за спора лице.

В писмен отговор ответникът „Корпус груп“ ЕООД изразява становище за основателност на молбата.

Съдът намира, че молбата на ищеца за допълване на постановеното съдебно решение в частта му за разноските е процесуално допустима. Същата е депозирана от легитимирана страна с правен интерес в срока по чл.248, ал.1 от ГПК, поради което съдът дължи произнасяне по обективизираното в нея

искане. Представянето на списък по чл.80 от ГПК е предпоставка за допустимост единствено на искането за изменение, но не и за допълване на решението в частта за разноските.

Разгледана по същество молбата за допълване на решението в частта за разноските се явява основателна, тъй като в крайния съдебен акт липсва произнасяне по своевременно направеното искане за присъждане на разноски, подкрепено с доказателства за реалното им заплащане. Доколкото предявените от ищеца искове са уважени изцяло, на основание чл.78, ал.1 от ГПК в негова полза се следват сторените в производството разноски в пълен обем, равняващи се на сумата от 20337.45 лева, представляваща заплатена държавна такса (9285.45 лева), допълнителна държавна такса (9285.45 лева), държавна такса по сметка на АВп. – ИР за вписване на ИМ (928.55 лева), държавна такса по сметка на ВОС за преписи от искова молба за вписване в АВп. (288 лева), депозит за вещо лице (250 лева), юрисконсултско възнаграждение (300 лева). Отговорността за разноски включва и допълнително заплатената след края на устните състезания държавна такса.

Доказателствата за заплащането ѝ не са преклудирани, тъй като несвоевременното им представяне се дължи на процесуален пропуск на съда, който не следва да рефлектира неблагоприятно в правната сфера на страните. В платежното нареждане изрично е посочено, че основаниято за банковия превод е задължение на „ПИБ“ АД за допълнителна държавна такса, като е цитиран съдебният акт, с който е определена, както и номера на делото. Плащането е с погасителен ефект, независимо, че е извършено от трето за спора лице, тъй като при посоченото подробно описание на задължението не се поражда съмнение за грешка по смисъла на чл. 56 от ЗЗД. В случая не се касае за задължение *intuito personae*, поради което съгласно чл.73, ал.1 от ЗЗД плащането погасява дълга, независимо от волята на кредитора. Дали в резултат от изпълнението в полза на платеща ще възникнат регресни права срещу ищеца е въпрос на вътрешни отношения помежду им и е без правно значение за разпределението на отговорността за разноските.

По изложените съображения съдът намира, че са налице предпоставките на чл.248 от ГПК за допълване на Решение №202/28.06.2021г. в частта за разноските, като ответниците бъдат осъдени да заплатят на ищеца разделно при равни квоти сумата от 20337.45 лева, представляваща сторени

съдебно-деловодни разноси.

Постъпила е и молба №14333/16.07.2021г. от ответницата Д. Й. АР. с правно основание чл.248 от ГПК за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските.

В предоставения срок не е постъпил отговор от ищцовата страна.

Съдът намира, че молбата на ответника за допълване на постановеното съдебно решение в частта му за разноските е процесуално допустима, като подадена от легитимирана страна с правен интерес в срока по чл.248, ал.1 от ГПК, но разгледана по същество – неоснователна, тъй като изходът от спора изключва присъждане на разноси в полза на страната, за която решението е неблагоприятно. По изложените съображения молбата на ответницата с правно основание чл.248 от ГПК следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал.3 от ГПК , съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА на основание чл.248 от ГПК Решение №202/28.06.2021г., постановено по т.д. № 926/2020г. по описа на ВОС, в частта за разноските, **като ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „Корпус груп“ЕООД с ЕИК 103960298 със седалище и адрес на управление област Варна, община Аврен, с.Казашка река 9125, Оранжерийен комплекс и Д. Й. АР. с ЕГН ***** с постоянен адрес *****, **ДА ЗАПЛАТЯТ** **разделно при равни квоти** на а „Първа инвестиционна банка“АД с ЕИК 831094393 с адрес на управление гр.София, бул.“Драган Цанков“37, **сумата от 20337.45 лева**, представляваща сторени в производството пред първата инстанция съдебно-деловодни разноси, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба №14333/16.07.2021г. от ответницата Д. Й. АР. с правно основание чл.248 от ГПК за допълване на Решение №202/28.06.2021г., постановено по т.д. № 926/2020г. по описа на ВОС, в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, на осн. чл.248, ал.3 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____